

FOAIE PAROHIALĂ MAI 2019

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

SFÂNTA LITURGHIE (XI)

Liturgia euharistică: I – Prezentarea darurilor

Am amintit la începutul catehezelor dedicate celebrării liturgice că **Sfânta Liturghie este alcătuită din două părți: Liturgia Cuvântului și Liturgia Euharistică, care sunt atât de strâns unite între ele încât constituie un singur act de cult.** Până acum, am vorbit despre Liturgia Cuvântului; în continuare, ne vom opri asupra Liturghiei Euharistice. În ea, prin sfintele semne, Biserica face prezentă încontinuu Jertfa noului legământ sigilat de Isus pe altarul Crucii (Conciliu Vatican II, Constituția *Sacrosanctum Concilium*, 47).

Primul altar creștin a fost cel al Crucii, de aceea, când mergem la biserică pentru a participa la Sfânta Liturghie, amintirea noastră se îndreaptă către altarul Crucii, pe

Calvar, unde a fost celebrată prima jertfă. Preotul, care la Liturghie îl reprezintă pe Cristos, face ceea ce însuși Domnul a făcut și a încredințat discipolilor la Ultima Cină: a luat pâinea și potirul, a adus mulțumire, le-a dat discipolilor, spunând: „Luați și mâncați din aceasta toți...”; „Luați și beți din acesta toți...”; „Faceți aceasta în amintirea mea!”.

Ascultând de porunca lui Isus, Biserica a dispus Liturgia Euharistică în momente care corespund cuvintelor și gesturilor făcute de El în ajunul Pătimirii sale. Astfel, în pregătirea darurilor sunt aduse la altar pâinea și vinul, adică elementele pe care Cristos însuși le-a luat în mâinile sale. În *Rugăciunea euharistică* îi aducem

mulțumire lui Dumnezeu pentru lucrarea răscumpărării; ofrandele devin Trupul și Sângele lui Cristos. Urmează frângerea pâinii și Împărtașania, prin care rețrăim experiența apostolilor, care au primit darurile euharistice din mâinile lui Isus.

Primului gest al lui Isus - „a luat pâinea și potirul cu vin” - îi corespunde deci pregătirea darurilor. Este prima parte a Liturghiei Euharistice. Este bine ca să prezinte credincioșii preotului pâinea și vinul, pentru că ei semnifică ofranda spirituală a Bisericii adunată acolo pentru Euharistie. Este frumos ca tocmai credincioșii să aducă la altar pâinea și vinul. Deși astăzi „credincioșii nu mai aduc, ca odinioară, propria pâine și vinul destinate pentru liturgie, totuși ritul prezentării acestor daruri păstrează valoarea și semnificația sa spirituală” (*Principii și norme pentru utilizarea Liturghierului Roman*, 73).

În această privință, este semnificativ că atunci când hirotonește un nou preot, episcopul, când îi încredințează pâinea și vinul, spune: „Primește darul poporului sfânt pentru Jertfa euharistică”. Așadar, **poporul lui Dumnezeu aduce ofranda, pâinea și vinul, marea ofrandă pentru Liturghie. În semnele pâinii și vinului poporul credincios pune propria ofrandă în mâinile preotului, care o depune pe altarul sau masa Domnului, „care este centrul întregii Liturghii euharistice”.** Centrul Liturghiei este altarul, iar altarul este Cristos. De aceea, trebuie să privim mereu spre altar.

În „rodul pământului și al muncii oamenilor” este oferită prin urmare angajarea credincioșilor de a face din ei înșiși, ascultători față de Cuvântul divin, o „jertfă plăcută lui Dumnezeu Tatăl Atotputernicul”, „pentru binele întregii sale sfinte Biserici”. Astfel, **„viața credincioșilor, lauda, suferința,**

rugăciunea, munca lor se unesc cu acelea ale lui Cristos și cu jertfa lui totală și dobândesc astfel o valoare nouă. Jertfa lui Cristos prezintă pe altar dă tuturor generațiilor de creștini posibilitatea de a se uni cu jertfa lui” (*Catehismul Bisericii Catolice*, 1368).

Desigur, ofranda noastră este puțin lucru, dar Cristos are nevoie de acest puțin. Domnul ne cere puțin și ne dă mult. Și în viața de toate zilele, Domnul ne cere puțin: ne cere bunăvoință, ne cere inimă deschisă, ne cere voință de a fi buni, de a-l primi pe El care ni se oferă pe sine însuși în Euharistie. Ne cere aceste ofrande simbolice care după aceea vor deveni Trupul și Sângele său. O imagine a acestei mișcări jertfelnice de rugăciune este reprezentată de tămâia care, consumată în foc, eliberează un fum parfumat care urcă spre înălțime; **a tămâia ofrandele, cum se face în zilele de sărbătoare, a tămâia crucea, altarul, preotul și poporul sacerdotal, aceste gesturi manifestă în mod vizibil legătura de oferire care unește toate aceste realități cu jertfa lui Cristos.**

În rugăciunea asupra darurilor, preotul îi cere lui Dumnezeu să primească darurile pe care Biserica i le oferă, invocând rodul schimbului minunat între sărăcia noastră și bogăția sa. În pâine și vin îi prezentăm ofranda vieții noastre, pentru ca să fie transformată de Duhul Sfânt în Jertfa lui Cristos și să devină cu El o singură ofrandă spirituală plăcută Tatălui.

Spiritualitatea dăruirii de sine, pe care ne-o învață acest moment al Liturghiei, să poată lumina zilele noastre, relațiile cu ceilalți, lucrurile pe care le facem, suferințele pe care le întâlnim, ajutându-ne să construim cetatea pământească în lumina Evangheliei.

Pricina bucuriei noastre

Chesterton povestește că într-o zi friguroasă și cețoasă călătorea într-un autobuz cu destul de mulți pasageri. Toți erau posomorâți, tăcuți și plictisiți. La un moment dat, într-o stație s-a urcat o mamă tânără purtând în brațele sale un copil drăgălaș. Mama era atât de simpatică, copilul atât de fermecător și comunicarea dintre ei atât de voioasă, încât voioșia a contaminat întregul autobuz. La puțin timp, toți pasagerii vorbeau și râdeau, iar bucuria plutea în atmosferă. Și comentează apoi Chesterton:

„În călătoria omenirii prin lumea aceasta, era tristețe și lipsă de entuziasm. Într-o zi însă a urcat „în autobuzul” istoriei o Mamă cu un Copil drăgălaș: Isus a apărut pe acest pământ în brațele Mamei sale, Maria, și astfel totul s-a schimbat.”

De atunci, bucuria a renăscut în omenire. Maria l-a adus pe planeta noastră pe Unicul în stare să îndepărteze tristețile noastre; pe Unicul capabil să dea sens fiecărui pas al existenței noastre. De aceea o numim pe Maria „pricina bucuriei noastre”. Cu cât mai mult o vom primi „în autobuzul” propriei vieți, cu atât mai mult ea ne va transmite fericirea și bucuria sa.

MERINDE PENTRU DRUM

Cu Maria, pe urmele lui Isus

„Într-o noapte, am avut un vis minunat. Am văzut un drum lung, un drum care pornea de pe pământ și se ridica în aer, până se pierdea în nori și de acolo se îndrepta spre cer. Nu era un drum ușor, ba chiar aș putea zice că era o cale plină de piedici, presărată cu pietre tăioase și ascuțite, cuie ruginite, cioburi de sticlă. Oamenii mergeau pe acel drum desculți, picioarele multora erau însângerate.

Dar oamenii nu renunțau: doreau să ajungă în cer. Însă orice pas aducea durere, iar drumul era încet și greu. Apoi, în vis, l-am văzut pe Isus cum mergea înainte. Și El era desculț. Mergea încet, dar cu hotărâre. Și nu se rănea la picioare. Isus urca fără încetare. În sfârșit, ajunsese în cer și acolo se așeză pe un tron aurit. Privea în jos, la cei care se străduiau să urce. Îi însuflețea cu privirile și gesturile sale. Imediat în urma lui venea Maria, mama lui.

Fecioara mergea chiar mai repede decât Isus, pentru că ea călca pe urmele lăsate de El. Astfel a ajuns repede alături de Fiul său, care o așeză pe un jilț mare, la dreapta sa. De acolo, și Maria începu să-i încurajeze pe cei care urcau și îi îndemna să calce, asemenea ei, pe urmele Fiului Său.

Cei înțelepți așa făcură și înaintară grabnic spre cer. Ceilalți se tot plângeau din pricina rănilor, se opreau adesea, uneori renunțând de tot și oprindu-se pe marginea drumului, copleșiți de tristețe...” (Bruno Ferrero).

ANUNȚURI

Sâmbătă, pe 11 mai, la Sfânta Liturghie de la ora 11:00, Episcopul va fi prezent în mijlocul comunității noastre pentru a conferi Taina Sfântului Mir – sacramentul maturității creștine.

Pe 13 mai, când Biserica amintește aparițiile Sfintei Fecioare Maria la Fatima, în parohia noastră vom celebra Ziua bolnavului. Momentul va fi marcat la ora 18:00, printr-o Sfântă Liturghie dedicată în mod deosebit persoanelor aflate în suferință și vârstnicilor din parohie.

Pe 24, 25 și 26 mai - va avea loc o nouă ieșire la Mănăstirea Călugărilor Carmelitani Desculți de la Cioflăceni (Snagov). Scopul este acela de a ne cunoaște mai bine și împreună s-o lăudăm pe Sfânta Fecioară Maria, Regina lunii mai, chiar în Sanctuarul marian diecezan.

Persoanele care doresc să participe sunt invitate să se înscrie la Biroul parohial.

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până vineri, la orele: **7:00, 8:00 și 18:00.**
- sâmbăta, la orele **8:00 și 18:00.**
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9:00; 11:00; 18:00.**

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17:15**
- duminica, la orele: **8:15; 10:15.**

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8:00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17:00.**
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, și duminica, de la **ora 17:30.**